

ΕφΑΘ 6233/2007

Εισηγήτρια: Ευαγγελία Τόνου

Η από 9.2.2007 έφεση (αριθ. εκθ. κατ. δικ 1234/ 9.2.2007) των εκκαλούντων κατά της 968/2007 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθ. 495 § 1, 511, 513 § 1, 516, 518 ΚΠολΔ).

Πρέπει δε να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ). Πρέπει να σημειωθεί ότι στην προκειμένη υπόθεση, δεν ισχύει η από το άρθρο 699 ΚΠολΔ απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων μέσων, διότι δεν πρόκειται για απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αλλά για απόφαση με την οποία τέμνεται οριστικά διαφορά, σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν. 2121/1993 και της οποίας απλώς η εκδίκαση γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Με την από 14.4.2006 αίτηση (αριθμ. εκθ. κατ. δικ. 5081/17.4.2006) ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου κατά το ουσιώδες περιεχόμενο της οι αιτούντες ισχυρίστηκαν ότι είναι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού Πολιτισμού με τη μορφή αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθ. 54 και 55 ν. 2121/1993 και έχουν ως μέλη τους πνευματικούς δημιουργούς Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων, Διευθυντών φωτογραφίας, Έργων του Λόγου, Μουσικών κλπ, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των έργων των μελών τους. Ότι τα μέλη τους, τους έχουν αναθέσει, με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις, τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και του δικαιώματος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας. Ότι η καθ` ης αίτηση, η οποία εισάγει και εμπορεύεται τεχνικά μέσα πρόσφορα για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων), κλήθηκε από τους αιτούντες με την από 7.3.2006 εξώδικη δήλωση-πρόσκληση, όπως με την ιδιότητα του εισαγωγέα υποβάλει στον Ο.Π.Ι. (Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας), μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της, την προβλεπόμενη από το νόμο Υπεύθυνη Δήλωση, σχετικά με τη συνολική αξία των ως άνω τεχνικών μέσων που αυτή εισήγαγε στην Ελλάδα ή είχε ενδοκοινοτικά αποκτήσει κατά το χρονικό διάστημα από 4.3.1993 έως 9.9.2002 και από 10.9.2002 έως 31.12.2005, καθώς και ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη, απειλούμενης κατά της καθ` ης χρηματικής ποινής 29.347,03 ευρώ υπέρ καθενός των αιτούντων για κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης της προς την απόφαση που θα εκδοθεί. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση του απέρριψε ως μη νόμιμη την αίτηση για το χρονικό διάστημα από 4.3.1993 έως 9.9.2002 ως προγενέστερο της οχλήσεως της καθ` ης από τους αιτούντες και κατ` ουσίαν κατά τα λοιπά. Κατά της απόφασης παραπονούνται οι εκκαλούντες-αιτούντες για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων αντίστοιχα και ζητούν την εξαφάνιση της απόφασης και την παραδοχή της αίτησης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 §§ 3,4 και 6 ν. 2121/1993 "περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων", όπως συμπληρώθηκε με το ν. 2435/1996 "εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς, πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή, ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή την χονδρική ή τη λιανική πώληση. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο εισπράττεται δε από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης, που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων, οι οποίοι επιλέγουν τον οφειλέτη (§ 3). Κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη, κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) α) τη συνολική αξία των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων τεχνικών μέσων τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή επώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την ως άνω υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον, κατά το καταστατικό, εκπρόσωπο του, όταν πρόκειται για εταιρία (§ 4). Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποβολή της Υπεύθυνης Δήλωσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο, δικάζον κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος, υποβολή της Υπεύθυνης Δήλωσης, με την απειλή, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού 1.000.000 δρχ. μέχρι 10.000.000 δρχ. (§ 6).

Με τις διατάξεις αυτές θεσπίστηκε εύλογη αμοιβή υπέρ των δημιουργών, ως αντιστάθμισμα, επειδή επετράπη η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων, για ιδιωτική χρήση χωρίς την άδεια τους. Επειδή δε, δεν είναι πρακτικά εφικτό να ελεγχθεί και να διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα, συγκεκριμένων έργων προερχομένων από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γένεσης ούτε του απαιτητού της εύλογης αμοιβής, η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή στα πλαίσια του άρθρου 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του εάν με αυτά θα αναπαραχθούν, προστατευόμενα, με βάση τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας, έργα (Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. όγδοη σελ. 239 επ.).

Περαιτέρω, κατά τη διάταξη άρθρου 54 §§ 1 εδ. α και 3 εδ. α ν. 2121/1993 "οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας που έχουν αποκλειστικά αυτό το σκοπό, τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται είτε με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών είτε με την παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας και κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου οι Οργανισμοί αυτοί έχουν

τις αρμοδιότητες α)..., δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 § 3 του παρόντος νόμου και να την διανέμουν μεταξύ των δημιουργών, ε) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές..., στ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών..". Όπως και κατά τα προλεγόμενα, οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης, μπορούν να στραφούν κατά οποιασδήποτε κατηγορίας οφειλετών της εύλογης αμοιβής (παραγωγών, εισαγωγέων ή εμπόρων) κατ' επιλογή και αποκρούνται αν κάποια άλλη κατηγορία οφειλετών σε προηγούμενη φάση της διακίνησης των αντικειμένων αυτών, έχει ήδη καταβάλλει την αμοιβή. Για να ασκήσει το δικαίωμα των δημιουργών ή των άλλων δικαιούχων ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης, πρέπει να παρουσιάσει ένα ελάχιστο όριο αντιπροσωπευτικότητας, της κατηγορίας για την οποία ενεργεί. Αν συντρέχει το ελάχιστο αυτό όριο αντιπροσωπευτικότητας δεν μπορεί να προβληθεί εναντίον του Οργανισμού ότι δεν καλύπτει το σύνολο των δικαιούχων (Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ. όγδοη σελ. 239 επομ). Ο οργανισμός δε, βάσει του άρθρου 55 § 2 εδ. τελ. του ως άνω νόμου ενεργεί δικαστικώς και εξωδίκως στο δικό του όνομα, χωρίς να απαιτείται να διευκρινίζεται ποια είναι η σχέση που τον συνδέει με τον δικαιούχο (Κουμάντος ό.π. σελ. 368).

Περαιτέρω, η υποχρέωση του οφειλέτη, για την προαναφερόμενη δήλωση προβλέπεται στην § 4 του άρθρου 18 ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με την § 1 του άρθρου 3 του ν. 2435/96. Με βάση το χρόνο ισχύος της σχετικής διάταξης δεν μπορεί να ζητηθεί η υποβολή της για προγενέστερο της εφαρμογής της χρονικό διάστημα, δηλαδή πριν από 20.8.1996 (άρθρο 13 ν. 2435/96). Επίσης, με βάση την διατύπωση του νόμου, σχετικά με το περιεχόμενο της Υπεύθυνης Δήλωσης (με βάση την συνολική αξία όσων εισήγαγε, διέθεσε, επώλησε) αλλά και τον σκοπό της, που είναι η πληροφόρηση για τις πραγματοποιηθείσες διακινήσεις ειδών επί των οποίων υπολογίζεται η εύλογη αμοιβή, συνάγεται ότι το αίτημα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης μπορεί να αναφέρεται σε δήλωση για τα είδη που έχουν ήδη, μέχρι το χρόνο κοινοποίησης της γραπτής πρόσκλησης, εισαχθεί ή πωληθεί (όχι και για μεταγενέστερο χρόνο κατά τον οποίο άλλωστε το σχετικό δικαίωμα δεν έχει γεννηθεί). Η εκδοχή ότι δεν οφείλεται εύλογη αμοιβή παρά μόνο από τη στιγμή που θα ζητηθεί από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, έστω και υπό την μορφή σχετικής διατύπωσης, δεν φαίνεται να βρίσκει έρεισμα στην γραμματική διατύπωση του άρθρου 18 § 3 ν. 2121/93, αφού πρόκειται περί ενοχής η οποία πηγάζει απευθείας από διάταξη νόμου.

Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι με τη διάταξη του άρθρου 14 § 4 ν. 3049/2002 κατά την οποία "αξιώσεις για καταβολή αμοιβής, σύμφωνα με την αντικαθιστώμενη ως άνω § 3 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 καταργούνται. Η παρούσα διάταξη δεν αφορά αξιώσεις οι οποίες έχουν επιδικαστεί τελεσίδικα με δικαστικές αποφάσεις", καταργήθηκε η εύλογη αμοιβή καθόσον αφορά μόνο τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές (σε ποσοστό 2% επί της αξίας αυτών). Μετά και από την ερμηνευτική διάταξη του άρθρου 10 § 33 β του ν. 3207/2003 ότι αφορά μόνο αξιώσεις από εισαγωγή ή εμπόριο ηλεκτρονικών υπολογιστών, τούτο είναι προφανές αφού οι αξιώσεις για τα λοιπά τεχνικά μέσα αναπαραγωγής αναγνωρίζονται όπως ίσχυαν και με τη διάταξη που αντικαταστάθηκε. Ανεξαρτήτως και του ζητήματος ότι σε κάθε περίπτωση η αναδρομική κατάργηση της αμοιβής για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές για αξιώσεις που είχαν ήδη γεννηθεί υπό το προηγούμενο νομικό καθεστώς, προσκρούει στο άρθρο 1 § 1 εδ. α` του Πρώτου (Πρόσθετου) Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ που έχει

αυξημένη τυπική ισχύ κατά το άρθρο 28 § 1 Συντάγματος το οποίο περιλαμβάνει στην προστασία του και τα ενοχικά δικαιώματα (σχετικά ΟΛΑΠ 40/98 ΝοΒ 47.752). Εξ άλλου, στη διάταξη του άρθρου 14 § 4 ν. 3049/2002 δεν γίνεται καμία αναφορά σε εξυπηρέτηση δημοσίας ωφέλειας που να δικαιολογεί την αναδρομική κατάργηση των εν λόγω αξιώσεων. Και επομένως η αναδρομική κατάργηση της εύλογης αμοιβής ακόμα και για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές δεν είναι δεσμευτική και δεν εφαρμόζεται στις αξιώσεις πριν την ισχύ του άρθρου 14 § 4 ν. 3049/02 (ΕφΑΘ 2014/05, 6797/05, 5631/05, 5921/04 αδημ).

Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η υπό κρίση αίτηση με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 18 §§ 3-6, 54, 55, 56, 58 ν. 2121/1993 για το χρονικό διάστημα, όμως από 20.8.1996, όπου δημοσιεύτηκε ο νόμος 2435/1996 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 13) και καθ' όλο το μετέπειτα αιτηθέν διάστημα έως 31.12.2005 και όχι ως αβασίμως κρίθηκε από την εκκαλουμένη απόφαση ότι η αίτηση είναι νόμιμη μόνο καθ' όσον αφορά το χρονικό διάστημα από 10.9.2002 έως 31.12.2005 απορριπτόμενης ως μη νόμιμης της αίτησης κατά το προγενέστερο διάστημα, αφού έκρινε εσφαλμένα ότι η αξίωση του δημιουργού για την εύλογη αμοιβή άρθρου 18 § 3 ν. 2121/1993 γεννάται και οφείλεται στους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης μόνο από τη στιγμή που θα ζητηθεί και όχι από προγενέστερο χρόνο. Όχι δηλαδή σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά, από της εισαγωγής, ή της διάθεσης από το εργοστάσιο, των τεχνικών μέσων, ενώ, από τότε αποτελεί στοιχείο της περιουσίας των δικαιούχων-δημιουργών, οι οποίοι μπορούν σύμφωνα με το άρθρο 54 § 1 ιδίου νόμου ν' αναθέσουν την διαχείριση και προστασία του περιουσιακού αυτού δικαιώματος τους και να ζητήσουν την κατά το άρθρο 18 § 4 ιδίου νόμου υπεύθυνη δήλωση, εφόσον βέβαια υφίσταται ο κάθε οργανισμός ως νομικό πρόσωπο. Ενώ μη νόμιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός της καθ' ης η αίτηση - εφεσίβλητης ότι σύμφωνα με τη διάταξη άρθρου 14 § 4 ν. 3049/2002 που δημοσιεύτηκε στις 10.9.2002 έχουν καταργηθεί αναδρομικά όλες οι μέχρι της δημοσίευσής του νόμου αυτού αξιώσεις των πνευματικών δημιουργών μελών των αιτούντων, αφού κατά τα προλεγόμενα η διάταξη αυτή δεν αφορά την προκείμενη περίπτωση, αλλά τις αξιώσεις από το 2% των ηλεκτρονικών υπολογιστών που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

Κατόπιν αυτού πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος έφεσης των αιτούντων και να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση κατά το μέρος που έκρινε την αγωγή ως μη νόμιμη και καθόσον αφορά το διάστημα από 20.8.1996 έως 9.9.2002 και την απέρριψε, να κρατηθεί και να δικαστεί κατά το μέρος αυτό η αγωγή η οποία κρίνεται και κατά τούτο νόμιμη, όπως παραπάνω και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν (η κατάθεση της μάρτυρος της καθ' ης στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου - εκκαλουμένη απόφαση -δεν προσκομίζεται εφόσον δεν τηρούνται πρακτικά κατά τη διαδικασία των Ασφαλιστικών Μέτρων) και από όσα με τις προτάσεις τους επικαλούνται και υποστηρίζουν, πιθανολογούνται τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης και έχουν αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους. Έχουν συσταθεί νόμιμα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-55 ν. 2121/1993 με βάση τις υπ' αριθ. 6/28.2.94, 4/94, 21/95, 679/96, 8/98, 5/2002 και 5/2001 Αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών που καταχωρήθηκαν στο οικείο Μητρώο Συνεταιρισμών, η δε λειτουργία τους εγκρίθηκε με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, οι οποίες δημοσιεύτηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30.12.97, 1164/30.12.97, 939/22.10.97, 1164/30.12.97, 1052/Β/4.6.99,

1147/3.9.2002 και 1147/18.3.2003 αντίστοιχα) και έχουν ως μέλη τους, ο πρώτος πνευματικούς δημιουργούς θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων, ο δεύτερος Διευθυντές φωτογραφίας-σκηνογράφους, ενδυματολόγους - Ηχολήπτες - Μοντέρ, ο τρίτος δημιουργούς Έργων των Εικαστικών Τεχνών και Εφαρμογών τους, ο τέταρτος δημιουργούς έργων λόγου, ο πέμπτος φωτογράφους, ο έκτος θεατρικούς συγγραφείς και ο έβδομος Μουσικούς. Τα μέλη τους, τους έχουν αναθέσει με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις τη διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους συμπεριλαμβανομένου ως εκ τούτου και του δικαιώματος εύλογης αμοιβής κατ' άρθρο 18 § 3 ν. 2121/1993 που δικαιούνται για την αναπαραγωγή των οπτικοακουστικών τους έργων. Έτσι στις 10.3.2006 κοινοποίησαν στην καθ' ης την από 7.3.2006 εξώδικη πρόσκληση με την οποία όχλησαν την καθ' ης ως οφειλέτιδα προς καταβολή της εύλογης αμοιβής στα μέλη τους, η οποία είναι εισαγωγέας τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων), με το ίδιο δε αντικείμενο η καθ' ης εμπορεύτηκε και κατά το χρονικό διάστημα από 20.8.1996 έως 9.9.2002 και από 10.9.2002 έως 31.12.2005.

Με την εξώδικη δήλωση κάλεσαν την καθ' ης όπως εντός (1) μηνός από την επίδοση της δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως προς τον Ο.Π.Ι. (Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας) κατά το ν. 1599/ 1986 την συνολική αξία α) των αναλογικών και των ψηφιακών συσκευών εγγραφής ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων) και β) των αναλογικών και των ψηφιακών υλικών φορέων, οι οποίοι είναι πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων) που είχε εισαγάγει στην Ελλάδα ή είχε αποκτήσει ενδοκοινοτικά κατά το παραπάνω διάστημα και γ) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη. Η καθ' ης, παρά το γεγονός ότι παρήλθε από την κοινοποίηση της πιο πάνω εξώδικης πρόσκλησης χρονικό διάστημα, πέραν του μηνός δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση της. Παρά μόνο, καθόσον αφορά το χρονικό διάστημα από 10.9.2002 έως 31.12.2005, με την από 7.4.2006 δήλωση της προς τον Ο.Π.Ι. δήλωσε υπευθύνως κατά το ν. 1599/1986 τα εξής: ότι "η συνολική αξία των ειδών (TAPE και DAT) που διατέθηκαν από την εταιρία στην ελληνική αγορά κατά το διάστημα 10.9.2002 έως 31.12.2005, από εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την 10.9.2002 ανέρχονταν σε 16.950 ευρώ και ότι η δηλωθείσα αυτή αξία είναι πράγματι η συνολική αξία των ως άνω ειδών χωρίς καμία απόκρυψη". Στη δήλωση όμως αυτή με το παραπάνω περιεχόμενο δεν συμπεριλαμβάνεται, όπως δεν αμφισβητείται ούτε από την καθ' ης, η αξία όλων των υπαγομένων στο άρθρο 18 § 3 τεχνικών μέσων που εισήγαγε η καθ' ης κατά το παραπάνω διάστημα, αλλά η αξία μόνο αυτών από τα εισαχθέντα που διέθεσε (πώλησε) ήδη στην ελληνική αγορά. Επομένως, σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν στην αρχή, ούτε και κατά το διάστημα αυτό υπάρχει πλήρης συμμόρφωση της καθ' ης προς τη ρητή εκ του άρθρου 18 § 4 υποχρέωση της, να δηλώσει τη συνολική αξία όλων των εισαγομένων τεχνικών μέσων. Είναι πρόδηλο ότι έτσι καθίσταται αδύνατο να υπολογιστεί η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή (6%) που υπολογίζεται υποχρεωτικά επί της τιμής εισαγωγής, όπως αυτή αναγράφεται στο τιμολόγιο ξένου οίκου (άρθρο 18 § 10 ν. 2121/1993) με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η είσπραξη του συνόλου αυτής. Αλλά ούτε προέκυψε ταύτιση της ποσότητας των εισαγομένων τεχνικών μέσων με των ήδη διατεθέντων στην αγορά ως αβασίμως ισχυρίζεται η καθ' ης και δέχθηκε η εκκαλούμενη απόφαση απορρίπτοντας κατ' ουσίαν την αίτηση και για το παραπάνω διάστημα για το οποίο την έκρινε νόμω βάσιμη.

Περαιτέρω καθ' όσον αφορά τον ισχυρισμό της καθ' ης ότι: πανομοιότυπες με την ένδικη, είναι και οι δηλώσεις της, από 28.7.2004, 4.5.2005 και 3.1.2006 για τα σ' αυτές αναφερόμενα χρονικά διαστήματα που υποβλήθηκαν επίσης προς τον Ο.Π.Ι.

για λογαριασμό των μελών των αιτούντων τις οποίες αποδέχθηκαν οι αιτούντες χωρίς καμία έως σήμερα διαμαρτυρία, δημιουργώντας εύλογα σ' αυτήν την πεποίθηση ότι δεν θα ασκήσουν το δικαίωμα τους για το ελλειπόν μέρος της εύλογης αμοιβής (6%) επί όλων δηλαδή των εισαγομένων προϊόντων και επομένως ότι η αίτηση τουλάχιστον καθόσον αφορά το χρονικό διάστημα για το οποίο υποβλήθηκε η ως άνω από 7.4.2006 ένδικη δήλωση, ασκείται καταχρηστικά κατ' άρθρο 281 ΑΚ, πρέπει να λεχθεί ότι οι δηλώσεις απευθύνονται μόνο προς ορισμένους από τους αιτούντες, 3ο, 4ο, 5ο, 6ο, οι οποίοι συμμετέχουν στη κοινωνία δικαιώματος που καθιερώνεται ομοίως από το άρθρο 18 § 3 ν. 2121/1993 μεταξύ των δικαιούχων της εύλογης αμοιβής που ανέρχεται σε ποσοστό 4% επί της αξίας των φωτοτυπικών μηχανημάτων κ.λ.π., και αφορούν αποκλειστικά, όπως δεν αμφισβητείται από την καθ' ης, την αμοιβή αυτή (4%) χωρίς επομένως οι αποφάσεις τους να δεσμεύουν καθ' οιονδήποτε τρόπο και τους συμμετέχοντες στην κοινωνία δικαιώματος που καθιερώνεται από το ίδιο άρθρο (18 § 3) μεταξύ των δικαιούχων της εύλογης αμοιβής που ανέρχεται στο 6% και προσδιορίζεται με βάση την αξία των τεχνικών μέσων που χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή, όπως στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες οργανισμοί. Επομένως είναι μη νόμιμος ο ισχυρισμός τους, του άρθρου 281 ΑΚ. Εξάλλου, απορριπτός ως μη νόμιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός της καθ' ης περί αντικειμενικής αδυναμίας της να ικανοποιήσει τους αιτούντες, γιατί ουδεμία υποχρέωση είχε και δεν κατέχει φορολογικά στοιχεία προγενέστερα του έτους 2000 για τα οποία είχε ήδη ελεγθεί φορολογικά και επομένως ότι η αίτηση είναι άνευ αντικειμένου, γιατί η παραπάνω υποχρέωση της καθιερώνεται από το νόμο και υφίσταται παρά τις δικές της παραλείψεις.

Συνακόλουθα, η εκκαλουμένη απόφαση που κατ' ασφαλή κρίση απέρριψε κατ' ουσίαν επίσης την αίτηση και κατά το παραπάνω σκέλος της που την έκρινε νόμιμη, πρέπει και κατά τούτο να εξαφανισθεί, να κρατηθεί και να δικαστεί και ως προς τούτο η υπόθεση. Σύμφωνα δε με τα προαναφερόμενα, η αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη πρέπει να γίνει δεκτή και κατ' ουσίαν εν μέρει. Καθ' όσον δε αφορά το αίτημα της χρηματικής ποινής σε βάρος της καθής πρέπει να γίνει δεκτό μόνο, κατά το ποσό των 20.000 ευρώ υπέρ εκάστου των αιτούντων Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης, γιατί το αιτούμενο ποσό των 29.347,03 ευρώ υπέρ εκάστου εξ αυτών είναι υπέρμετρα επαχθές για την καθ' ης.

Η καθ' ης πρέπει να καταδικαστεί και στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων των αιτούντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 178, 183 ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.
- Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.
- Εξαφανίζει την υπ' αριθμόν 968/07 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων). Κρατεί και δικάζει επί της αιτήσεως.
- Δέχεται εν μέρει την αίτηση.
- Υποχρεώνει την καθ' ης εταιρία να υποβάλει αμέσως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) Υπεύθυνη Δήλωση του άρθρου 8 Ν. 1599/1986, η οποία θα

υπογράφεται από τον κατά το καταστατικό της, νόμιμο εκπρόσωπο της, στην οποία (Δήλωση) θα αναφέρει τη συνολική αξία εισαγωγής: α) των αναλογικών και ψηφιακών συσκευών εγγραφής ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων) και

β) των αναλογικών και ψηφιακών υλικών φορέων, οι οποίοι είναι πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας (οπτικοακουστικών έργων) που η καθ` ης έχει εισαγάγει στην Ελλάδα ή έχει ενδοκοινοτικά αποκτήσει κατά το χρονικό διάστημα από 20.8.1996 μέχρι 9.9.2002 και 10.9.2002 μέχρι 31.12.2005 και ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία χωρίς καμία απόκρυψη.

- Απειλεί κατά της καθ` ης χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ υπέρ του κάθε αιτούντος για κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς την προηγούμενη διάταξη. Επιβάλλει σε βάρος της καθ` ης μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας τα οποία ορίζει σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ.